

NIEWID (1) *sb m*

e jasne.

pl [*N niewidy. ◇ G niewidów.*] ◇ *A niewidy. ◇ [I niewidámi.]*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w.

Rzecz niebywała, niesłychana: [tych niewidów pelno v infzych *OczkoPrzymiot* 310.]

Wyrażenie: »Boże niewidy«: Więcz y o takiego nie trudno/ który vřtháwicznie Boże niewidy o łobie powieda *GórnDworz Cc7v*; [áby owi co ex professo o tym mówią y piřzú/ znáčníey co powiedzieli; á nas Bożemi niewidámi niebáwiác/ powieściami,cudzými ná rzeczy nietrzymáli *OczkoPrzymiot* 307; O iákie Boże niewidy *OczkoPrzymiot* 626].

Synonim: *dziw.*

Cf **WID**

IM